

Kırdım Kalemimi 2

– Mustafa Kara · 30 Haziran 2013

İsyankar oldum senin yüzünden yaradana,
Secdeye varmaz alnım, seccadenin nurundan mahkumum
Alnıma acısız ama derin yanılığın yazgısı yazılmış
Kendi ipimi çekmişim, kararsız hercai ellerimle...
Mübarek cumalara ertelemişim namazlarımı
Umursamaz gönlüm fütursuzca...

Korkup ürperse de içim, tahta tabut görünce
Düşünmemiştim hiç, içine gireceğimi ölünce
Saklamışım ayalarımında,
Fani dünyada ki ölümlü ölümsüzlükleri...
Niyet tutmuştum mutluluk dualarımla
Kırmıştım kalemimi, yazmayacaktım sana dair
Sabredemedim, niyetimi bozdum
Bir şişe şarap ile şeytanın masasında,
Yazacak söz kalmadı dağarcığımda...

Sensiz geçen günlerimi, kar sayıp rahatlamaya çalışsamda
Benim ki aptalca koşmakmış peşinden
Hakkını helal etmedin biliyorum
Allah'ım affetsin
Hesap gününü unutmuşum,
Tövbe edip sustum. Bir daha konuşmamacasına.

Kırdığım kalemimden kalan son damla mürekkep ile
Yazmaya çalıştığım masumane şiirimin
Dizelerinde ki satır aralarında kayboluyorum...
Yanılmışım demek ki!
Hem de çok yanılmış...
Yüreğim sus pus olmuş, can kırığı ile dolu
Göz kapaklarım şişmiş ağlamaktan, görmez mutluluğu
Gönlüm dipsiz kör kuyu misali,
Çıksam da aydınlığa, küf kokulu dört duvar arasından
Yalpalarım, yürüyemem savrulurum bir oraya bir buraya
Kuytu köşede sığınacak liman sanmıştım seni

Ne yazık ki çok aldanmışım...
Kırdım kalemimi vazgeçtim senden
Son mürekkep damlasıyla veda ediyorum sana...
Mustafa Karaahmetođlu
20.05.2013